

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-80-03

Druk nr 1747

Warszawa, 4 lipca 2003 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Dodatkowego Protokołu do Konwencji o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych, które mogą być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki, z dnia 13 października 1995 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Zagranicznych.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 13 października 1995 roku został przyjęty Dodatkowy Protokół do Konwencji o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych, które mogą być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki.

Po zaznajomieniu się z powyższym Dodatkowym Protokołem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- został on uznany za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony,
- będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia2003 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Leszek Miller

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Aleksander Kwaśniewski

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Dodatkowego Protokołu do Konwencji o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych, które mogą być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki, z dnia 13 października 1995 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Dodatkowego Protokołu do Konwencji o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych, które mogą być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki, z dnia 13 października 1995 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Współczesne stosunki międzynarodowe opierają się między innymi na zasadach maksymalnej ochrony ludności cywilnej przed skutkami konfliktów zbrojnych. Jednocześnie – od ponad stu lat – za normę cywilizowanego sposobu prowadzenia wojen uznaje się zasadę stosowania takiego uzbrojenia, które nie powoduje nadmiernych cierpień, tzn. większych niż niezbędne do wyeliminowania żołnierza z pola walki, ani ofiar wśród osób postronnych, nie uczestniczących w konflikcie. Skodyfikowania restrykcji dotyczących stosowania takich rodzajów broni konwencjonalnych, które mogą zadawać cierpienia większe niż niezbędne do uzyskania celów militarnych, podjęła się grupa ekspertów rządowych działających pod auspicjami ONZ. Kilkuletnie wielostronne negocjacje zaowocowały przyjętą w 1980 r. Konwencją o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych, które mogą być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki (w skrócie Konwencja CCW).

Konwencja CCW stanowi jedynie krótki zbiór przepisów ogólnych, dzięki czemu ma ona charakter ramowy i otwarty; konkretne zakazy lub ograniczenia zostały zamieszczone w protokołach, stanowiących jej integralną część. Są to: Protokół I w sprawie niewykrywalnych odłamków, Protokół II w sprawie zakazów lub ograniczeń użycia min, min-pułapek i innych urządzeń (w wersji oryginalnej i poprawionej), Protokół III w sprawie zakazów lub ograniczeń użycia broni zapalających oraz Protokół IV w sprawie oślepiającej broni laserowej. Konwencja wraz z trzema pierwszymi Protokołami została przez Polskę ratyfikowana w dniu 24 lutego 1983 r.

Protokół IV (w oficjalnym nazewnictwie: tzw. Dodatkowy Protokół) został dołączony do Konwencji, w drodze consensusu, przez I Konferencję Przeglądową Państw-Stron Konwencji, dnia 13 października 1995 roku w Wiedniu. Protokół zabrania stosowania broni laserowej, której wyłączną funkcją bojową jest rażenie siły żywej przeciwnika przez spowodowanie „trwałej ślepoty nieuzbrojonego oka lub oka z urządzeniem korygującym wzrok”. Oślepienie, będące przypadkowym bądź ubocznym skutkiem zastosowania na polu walki systemów laserowych o z założenia innym, wojskowo uzasadnionym przeznaczeniu nie zostało objęte zakazem. Przykładowo są wyłączone laserowe techniki precyzyjnego naprowadzania i identyfikacji celów, co jest tym bardziej słuszne, że ich stosowanie i doskonalenie służy ograniczeniu przypadkowości rażenia i sprowadzają wysokość strat ludzkich do niezbędnego minimum, w wyniku czego działania zbrojne nabierają bardziej humanitarnego charakteru.

Dotychczas problematyka oślepiającej broni laserowej nie była regulowana przez polskie ustawodawstwo z uwagi na fakt nie posiadania przez RP tego rodzaju broni. W opinii Ministerstwa Spraw Zagranicznych i Ministerstwa Obrony Narodowej, należy uznać, że ratyfikacja Protokołu nie stoi w sprzeczności z interesem bezpieczeństwa kraju oraz nie pociągnie za sobą skutków finansowych. Implementacja postanowień Protokołu będzie wymagać aktualizacji obowiązujących lub wydania nowych instrukcji i regulaminów wojskowych przez Ministerstwo Obrony Narodowej.

Zgoda na związanie się postanowieniami Protokołu w formie ratyfikacji wypływa z art. 8 ust. b) Konwencji, zgodnie z którym dodatkowe protokoły uzgodnione przez Konferencję Przegładową zostają przyjęte w takim samym trybie jak sama Konwencja i zostaną do niej załączone oraz wejdą w życie zgodnie z art. 5 ust. 3 i 4 Konwencji. Po ratyfikowaniu Protokołu i jego ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw, będzie on, zgodnie z art. 91 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, stanowić część krajowego porządku prawnego i będzie bezpośrednio stosowany. Protokół nie dotyczy praw i obowiązków osób fizycznych, chociaż w praktyce muszą one przestrzegać jego postanowień pod groźbą sankcji przewidzianych w art. 122 § 2 polskiego Kodeksu karnego.

Polska popierała i popiera na forach międzynarodowych działania mające na celu zakazanie używania broni, które mogą być uważane za szczególnie niehumanitarne. Dołączenie do Konwencji Protokołu w sprawie oślepiających broni laserowych jest wyrazem „uzupełniania” istniejących układów i instrumentów prawa humanitarnego o nowe elementy, będące efektem zmieniającej się sytuacji międzynarodowej. W świetle naszego aktywnego uczestnictwa w pracach forów rozbrojeniowych, w tym Konferencji Państw-Stron Konwencji CCW, ratyfikacja Protokołu IV jest aktem wysoce pożądanym, zarówno z punktu widzenia interesu bezpieczeństwa państwa, jak i polityki zagranicznej RP.

W związku z regulowaniem przez Protokół IV spraw związanych z obronnością i bezpieczeństwem państwa oraz z uwagi na wprowadzenie przez Protokół IV zakazu stosowania nowego środka walki, którego użycie będzie podlegać na odpowiedzialności karnej przewidzianej w art. 122 § 2 Kodeksu karnego należy stwierdzić, że treść tego Protokołu wyczerpuje przesłanki wymienione w art. 89 ust. 1 pkt. 5 Konstytucji RP i w związku z tym jego ratyfikacja wymaga zgody wyrażonej w ustawie.

06/05zb

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH**

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Sokr. Min. DH/1864 /2003/DPE-agg

Warszawa, 13.06, 2003 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektów:

- 1) uchwały Rady Ministrów w sprawie przedłożenia do ratyfikacji Dodatkowego Protokołu do Konwencji o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych, które mogą powodować nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki z dnia 13 października 1995 roku,
 - 2) ustawy o ratyfikacji Dodatkowego Protokołu do Konwencji o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych, które mogą powodować nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki z dnia 13 października 1995 roku,
- z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2, ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

W związku z przedłożonym projektem uchwały Rady Ministrów (pismo nr RM-111-154-03), uprzejmie informuję, że nie zgłaszam uwag.

Odnosząc się do przedłożonego projektu ustawy (pismo nr RM-10-80-03), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Protokół IV do Konwencji o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych, które mogą być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki (w oficjalnym nazewnictwie Dodatkowy Protokół), zabrania stosowania broni laserowej, której wyłączną funkcją bojową jest rażenie siły żywej przeciwnika.
- II. Zasadniczo, zgodnie z art. 296 ust. 1 punkt b Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), każde państwo członkowskie może podejmować niezbędne, jego zdaniem, środki w

celu ochrony podstawowych interesów swego bezpieczeństwa. dotyczące produkcji broni, amunicji i sprzętu wojennego albo handlu tymi artykułami.
Jednakże, zgodnie z art. 11 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa określa Unia Europejska

III. Należy zauważyć, że zarówno Parlament Europejski, jak i Rada UE wydały wiele aktów, nie mających wiążącego prawnie charakteru, dotyczących omawianego zagadnienia. Przykładowo wymienić można uchwałę Parlamentu Europejskiego w sprawie min lądowych oraz oślepiającej broni laserowej (Dz. Urz. WE Nr C 183, 17.07.1995). Ponadto, w 1996 roku Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie min przeciwpiechotnych oraz Międzynarodowej Konferencji w Wiedniu, mającej na celu rewizję postanowień Konwencji o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych, w której wezwał państwa członkowskie UE do jak najszybszego podpisania i ratyfikowania omawianego Protokołu w sprawie broni laserowej (Dz. Urz. WE Nr C 096, 01.04.1996).

Ponadto, w ramach II filaru UE (Wspólna Polityka Zagraniczna i Bezpieczeństwa) Rada UE przyjęła w dniu 1 października 1996 r., na podstawie art. J.3 (obecnie art. 13 Traktatu o Unii Europejskiej) Wspólne Działanie w sprawie lądowych min przeciwpiechotnych (Dz. Urz. WE Nr L 260, 12.10.1996). W art. 3 ww. aktu Rada wezwała wszystkie państwa członkowskie UE do ratyfikacji ww. Protokołu do Konwencji.

Zgodnie z art. 14 ust. 3 TUE wspólne działania wiążą państwa członkowskie w zakresie przyjmowanych przez nie stanowisk i w prowadzeniu ich działalności.

IV. W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, że ratyfikacja Dodatkowego Protokołu do Konwencji o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych mogących powodować nadmierne cierpienia lub mających niekontrolowane skutki, jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej
PODSEKRETARZ STANU

Jarosław Pietras

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Adam Daniel Rotfeld
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Spraw Zagranicznych

DODATKOWY PROTOKÓŁ DO KONWENCJI O ZAKAZIE LUB OGRANICZENIU
UŻYCIA PEWNYCH BRONI
KONWENCJONALNYCH, KTÓRE MOGĄ BYĆ UWAŻANE ZA POWODUJĄCE
NADMIERNE CIERPIENIA LUB MAJĄCE NIEKONTROLOWANE SKUTKI

ARTYKUŁ 1: PROTOKÓŁ DODATKOWY

Następujący Protokół będzie załączony do Konwencji o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych, które mogą być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki („Konwencja”) jako Protokół IV:

**„Protokół w sprawie oślepiającej broni laserowej”
(Protokół IV)**

Artykuł 1

Zabrania się stosowania broni laserowej specjalnie przeznaczonej do tego, że jej wyłączną funkcją bojową lub jedną z funkcji bojowych jest spowodowanie trwałej ślepoty nieuzbrojonego oka lub oka z urządzeniem korygującym wzrok. Wysokie Umawiające się Strony nie będą przekazywały takiej broni żadnemu Państwu ani jednostce nie będącej państwem.

Artykuł 2

Stosując systemy laserowe Wysokie Umawiające się Strony podejmą wszelkie możliwe środki ostrożności, aby uniknąć przypadków powodowania trwałej ślepoty. Takie środki ostrożności będą obejmowały szkolenie sił zbrojnych i inne praktyczne działania.

Artykuł 3

Oślepienie będące wynikiem przypadkowym lub ubocznym skutkiem prawnie dozwolonego wojskowego zastosowania systemów laserowych, włączając w to systemy laserowe skierowane przeciwko sprzętowi optycznemu, nie jest objęte zakazem o którym mowa w niniejszym Protokole.

Artykuł 4

Dla celów niniejszego Protokółu „trwała ślepotą” oznacza nieodwracalną i niemożliwą do skorygowania utratę wzroku, która stanowi poważne kalectwo z brakiem perspektywy uleczenia. Poważne kalectwo jest równoważne ostrości wzroku mniejszej niż 20/200 Snelli mierzonej dla obydwu oczu.

ARTYKUŁ 2: WEJŚCIE W ŻYCIE

Niniejszy Protokół wejdzie w życie zgodnie z postanowieniami ustępów 3 i 4 artykułu 5 niniejszej Konwencji.

ZAŁĄCZNIK A

Lista Państw-Stron Dodatkowego Protokołu do Konwencji o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych, które mogą być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki

Lp.	Nazwa państwa
1.	Republika Albanii
2.	Republika Południowej Afryki
3.	Republika Argentyńska
4.	Związek Australijski
5.	Republika Austrii
6.	Ludowa Republika Bangladeszu
7.	Królestwo Belgii
8.	Republika Białoruś
9.	Republika Boliwii
10.	Bośnia i Hercegowina
11.	Federacyjna Republika Brazylii
12.	Republika Bułgarii
13.	Chińska Republika Ludowa
14.	Republika Chorwacji
15.	Republika Czeska
16.	Królestwo Danii
17.	Republika Estońska
18.	Republika Filipin
19.	Republika Finlandii
20.	Republika Francuska
21.	Republika Grecka
22.	Republika Gwatemali
23.	Królestwo Hiszpanii
24.	Republika Indii
25.	Irlandia
26.	Państwo Izraela
27.	Japonia
28.	Królestwo Kambodży
29.	Kanada
30.	Republika Kolumbii
31.	Republika Kostaryki

Lp.	Nazwa państwa
32.	Księstwo Liechtensteinu
33.	Republika Litewska
34.	Wielkie Księstwo Luksemburga
35.	Republika Łotewska
36.	Republika Malediwów
37.	Republika Mali
38.	Meksykańskie Stany Zjednoczone
39.	Królestwo Maroka
40.	Republika Mołdowy
41.	Mongolia
42.	Republika Nauru
43.	Królestwo Niderlandów
44.	Republika Federalna Niemiec
45.	Nowa Zelandia
46.	Republika Nikaragui
47.	Królestwo Norwegii
48.	Islamska Republika Pakistanu
49.	Republika Panamy
50.	Republika Peru
51.	Republika Portugalska
52.	Federacja Rosyjska
53.	Republika Salwadoru
54.	Republika Seszeli
55.	Republika Słowacka
56.	Republika Słowenii
57.	Stolica Apostolska
58.	Konfederacja Szwajcarska
59.	Królestwo Szwecji
60.	Republika Tadżykistanu
61.	Urugwaj
62.	Republika Uzbekistanu
63.	Republika Węgierska
64.	Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej
65.	Republika Włoska
66.	Republika Zielonego Przylądka

**Teksty zastrzeżeń,
deklaracji lub innych
sprzeciwów złożonych
przez inne
umawiające się strony**

(tłumaczenia na język polski)

AUSTRALIA ratyfikowała Protokół IV z następującą deklaracją:

„W rozumieniu Rządu Australii, postanowienia Protokołu IV należy stosować we wszelkich okolicznościach.”

AUSTRIA ratyfikowała Protokół IV z następującą deklaracją:

[Taka sama deklaracja, *mutatis mutandis*, jak ta, którą złożyła Irlandia.

Odnosnie artykułu 1:

„W rozumieniu Irlandii, należy stale przestrzegać postanowień Protokołu Dodatkowego, które z racji swej treści lub natury mogą być stosowane również w czasie pokoju.”]

IRLANDIA ratyfikowała Protokół IV z następującą deklaracją:

„W rozumieniu Irlandii, należy stale przestrzegać postanowień Protokołu Dodatkowego, które z racji swej treści lub natury mogą być stosowane również w czasie pokoju.”

LICHTENSTEIN ratyfikował Protokół IV z następującą deklaracją:

[Taka sama deklaracja, *mutatis mutandis*, jak ta, którą złożyła Irlandia.

Odnośnie artykułu 1:

„W rozumieniu Irlandii, należy stale przestrzegać postanowień Protokołu Dodatkowego, które z racji swej treści lub natury mogą być stosowane również w czasie pokoju.”]

NIDERLANDY ratyfikowały Protokół IV z następującą deklaracją:

Odnosnie Artykułu 1:

„Rząd Królestwa Niderlandów jest zdania, że postanowienia Protokołu IV, które z racji swej treści lub natury mogą być również stosowane w czasie pokoju, muszą być przestrzegane we wszystkich okolicznościach.”

REPUBLIKA POŁUDNIOWEJ AFRYKI ratyfikowała Protokół IV z następującą deklaracją:

[Taka sama deklaracja, *mutatis mutandis*, jak ta, którą złożyła Irlandia.

Odnosnie artykułu 1:

„W rozumieniu Irlandii, należy stale przestrzegać postanowień Protokołu Dodatkowego, które z racji swej treści lub natury mogą być stosowane również w czasie pokoju.”]

SZWAJCARIA ratyfikowała Protokół IV z następującą deklaracją:

[Taka sama deklaracja, *mutatis mutandis*, jak ta, którą złożyła Australia.

„W rozumieniu Rządu Australii, postanowienia Protokołu IV należy stosować we wszelkich okolicznościach.”]

SZWECJA ratyfikowała Protokół IV z następującymi deklaracjami:

„--Szwecja ma zamiar stosować Protokół wobec wszystkich rodzajów konfliktów zbrojnych;

„--Szwecja ma zamiar dążyć do zawarcia umowy międzynarodowej, na mocy której postanowienia Protokołu będą stosowane wobec wszystkich rodzajów konfliktów zbrojnych;

„--Szwecja od dawna walczyła o wyraźny zakaz stosowania lasera oślepiającego, niosącego ryzyko wywołania trwałej ślepoty u żołnierzy. Zdaniem Szwecji, tego rodzaju skutek jest sprzeczny z zasadą prawa międzynarodowego, które zabrania stosowania w czasie wojny metod i środków wywołujących niepotrzebne cierpienia.”

WŁOCHY ratyfikowały Protokół IV z następującą deklaracją:

[Taka sama deklaracja, *mutatis mutandis*, jak ta, którą złożyła Irlandia.

Odnosnie artykułu 1:

„W rozumieniu Irlandii, należy stale przestrzegać postanowień Protokołu Dodatkowego, które z racji swej treści lub natury mogą być stosowane również w czasie pokoju.”]

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII
PÓŁNOCNEJ ratyfikowało Protokół IV z następującą deklaracją:

„W nawiązaniu do Protokołu IV, Rząd Zjednoczonego Królestwa oświadcza, że stosując jego postanowienia nie ograniczy się do sytuacji określonych w Artykule 1 Konwencji [z 1980 r.]”

**Teksty zastrzeżeń,
deklaracji lub innych
sprzeciwów złożonych
przez inne
umawiające się strony**

(w języku angielskim)

AUSTRALIA has ratified Protocol IV with the following declaration:

"It is the understanding of the Government of Australia that the provisions of Protocol IV shall apply in all circumstances."

AUSTRIA has ratified the Protocol IV with the following declaration:

[Same declaration, *mutatis mutandis*, as the one made by Ireland.

In relation to article 1:

"It is the understanding of Ireland that the provisions of the Additional Protocol which by their contents or nature may also be applied in peacetime, shall be observed at all times."]

IRELAND has ratified the Protocol IV with the following declaration:

"It is the understanding of Ireland that the provisions of the Additional Protocol which by their contents or nature may also be applied in peacetime, shall be observed at all times."

LICHTENSTEIN has ratified the Protocol IV with the following declaration:

[Same declaration, *mutatis mutandis*, as the one made by Ireland.

In relation to article 1:

"It is the understanding of Ireland that the provisions of the Additional Protocol which by their contents or nature may also be applied in peacetime, shall be observed at all times."]

THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS has ratified the Protocol IV with the following declaration:

With regard to Article 1:

"The Government of the Kingdom of the Netherlands takes the view that the provisions of Protocol IV which, given their content or nature, can also be applied in peacetime must be observed in all circumstances."

REPUBLIC OF SOUTH AFRICA has ratified the Protocol IV with the following declaration:

[Same declaration, *mutatis mutandis*, as the one made by Ireland.

In relation to article 1:

"It is the understanding of Ireland that the provisions of the Additional Protocol which, by their contents or nature may also be applied in peacetime, shall be observed at all times."

SWITZERLAND has ratified the Protocol IV with the following declaration:

[Same declaration, *mutatis mutandis*, as the one made by Australia.

"It is the understanding of the Government of Australia that the provisions of Protocol IV shall apply in all circumstances."]

SWEDEN has ratified the Protocol IV with the following declarations:

"--Sweden intends to apply the Protocol to all types of armed conflict;

"--Sweden intends to pursue an international agreement by which the provisions of the Protocol shall be applicable to all types of armed conflict;

"--Sweden has since long strived for explicit prohibition of the use of blinding laser which would risk causing permanent blindness to soldiers. Such an effect, in Sweden's view, is contrary to the principle of international law prohibiting means and methods of warfare which cause unnecessary suffering."

ITALY has ratified the Protocol IV with the following declaration:

[Same declaration, *mutatis mutandis*, as the one made by Ireland.

In relation to article 1:

"It is the understanding of Ireland that the provisions of the Additional Protocol which, by their contents or nature may also be applied in peacetime, shall be observed at all times."

UNITED KINGDOM has ratified the Protocol IV with the following declaration:

"In relation to Protocol IV, the Government of the United Kingdom declare that their application of its provisions will not be limited to the situations set out in Article 1 of the [1980] Convention."

ADDITIONAL PROTOCOL
TO THE CONVENTION ON PROHIBITIONS OR RESTRICTIONS ON
THE USE OF CERTAIN CONVENTIONAL WEAPONS WHICH
MAY BE DEEMED TO BE EXCESSIVELY INJURIOUS
OR TO HAVE INDISCRIMINATE EFFECTS

ARTICLE 1: ADDITIONAL PROTOCOL

The following Protocol shall be annexed to the Convention on Prohibitions or Restrictions on the Use of Certain Conventional Weapons Which May Be Deemed to Be Excessively Injurious or to Have Indiscriminate Effects ("the Convention") as Protocol IV:

“PROTOCOL ON BLINDING LASER WEAPONS
(PROTOCOL IV)

Article 1

It is prohibited to employ laser weapons specifically designed, as their sole combat function or as one of their combat functions, to cause permanent blindness to unenhanced vision, that is to the naked eye or to the eye with corrective eyesight devices. The High Contracting Parties shall not transfer such weapons to any State or non-State entity.

Article 2

In the employment of laser systems, the High Contracting Parties shall take all feasible precautions to avoid the incidence of permanent blindness to unenhanced vision. Such precautions shall include training of their armed forces and other practical measures.

Article 3

Blinding as an incidental or collateral effect of the legitimate military employment of laser systems, including laser systems used against optical equipment, is not covered by the prohibition of this Protocol.

Article 4

For the purposes of this Protocol "permanent blindness" means irreversible and uncorrectable loss of vision which is seriously disabling with no prospect of recovery. Serious disability is equivalent to visual acuity of less than 20/200 Snellen measured using both eyes.

ARTICLE 2: ENTRY INTO FORCE

This Protocol shall enter into force as provided for in paragraphs 3 and 4 of Article 5 of the Convention.